

Sygn. akt I C 613/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2019 r. w Piszcu

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko D. W.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 1 600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych 0/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20.04.2018r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 515,16 zł (pięćset piętnaście złotych 16/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 613/18 upr

UZASADNIENIE

Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. w dniu 20 kwietnia 2018 roku wytoczył powództwo przeciwko D. W. o zapłatę kwoty 2 955,96 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany na mocy postanowień umowy abonenckiej numer (...) zawartej w dniu 5 czerwca 2014 roku z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) zobowiązany był do regulowania stałych opłat abonamentowych pierwszego dnia każdego okresu rozliczeniowego trwającego miesiąc, przy czym okres rozliczeniowy rozpoczynał się z dniem zawarcia umowy abonenckiej. Na podstawie tejże umowy pozwany otrzymał zestaw sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej (antena satelitarna i konwerter lub dekodery). Zgodnie z Regulaminem świadczenia usług przez operatora, w momencie opóźnienia w płatności jakiegokolwiek opłaty w całości lub w części w wymiarze przekraczającym 30 dni, po stronie wierzyciela pierwotnego powstawało uprawnienie do

zawieszenia świadczonych usług albo wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym z przyczyn leżących po stronie abonenta. Rozwiązanie umowy przed umówionym terminem jej obowiązywania z przyczyn leżących po stronie abonenta, uprawniało operatora do naliczenia kary umownej w wysokości ulgi przyznanej przy zawieraniu umowy. W przypadku rozwiązania umowy, abonent zobowiązany był do zwrotu otrzymanego sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej. Niezwrócenie sprzętu uprawniało operatora do naliczenia kary umownej. Pozwany zawierając umowę abonencką złożył pisemne oświadczenie, iż akceptuje warunki zawartej umowy, obowiązujący w dniu zawierania umowy Regulamin świadczenia usług przez operatora, warunki obowiązującej oferty promocyjnej oraz cennik świadczonych usług. Mimo zawarcia umowy abonenckiej na czas określony i korzystania ze świadczonych na jej podstawie usług, pozwany zaprzestał regulować swoje zobowiązania na rzecz wierzyciela pierwotnego, co skutkowało rozwiązaniem w dniu 29 listopada 2016 roku umowy abonenckiej i naliczeniem pozwanemu umówionej kary. Pomimo rozwiązania umowy pozwany nie zwrócił otrzymanego sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej, co również skutkowało naliczeniem umówionej kary. Ponadto pozwany nie uregulował zaległego abonamentu.

Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną niniejszym pozwem składa się:

- kwota 1 079,79 złotych – tytułem zaległego abonamentu, wymagalna 18.11.2016r.,
- kwota 100,00 złotych – tytułem kary umownej za niedotrzymanie terminu zwrotu sprzętu, wymagalna 31.01.2017r.,
- kwota 1 620,00 złotych – tytułem kary umownej za brak zwrotu sprzętu, wymagalna 11.12.2017r.,
- kwota 156,17 złotych – tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności poszczególnych opłat abonamentowych do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

Nadto powód wskazał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 grudnia 2017 roku zawartej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. nabył przedmiotową wierzytelność względem pozwanego. Pismem z 21 marca 2018 roku powód wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty przedmiotowej należności, jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 30 kwietnia 2018 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 6v)

Pozwany D. W. w przepisany terminie wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia i wniósł o odstąpienie od obciążania go kosztami niniejszego procesu. Przyznał, że łączyła go z wierzycielem pierwotnym przedmiotowa umowa abonencka numer (...). Przyznał również, że nie zwrócił otrzymanego od operatora sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 5 czerwca 2018 roku przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszku jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 czerwca 2014 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (operator), a D. W. (abonent) zawarta została umowa abonencka numer (...). Długość trwania umowy ustalono na 24 miesiące.

D. W. zobowiązał się do ponoszenia co miesięcznych opłat abonamentowych. Rachunki miałyby być wysyłane przez operatora na dekoder abonenta i wyświetlane na ekranie odbiornika.

W treści umowy D. W. oświadczył, że zapoznał się i akceptuje dokumenty stanowiące załącznik do umowy abonenckiej: Regulamin świadczenia usług, Cennik, Szczegółowe warunki korzystania ze sprzętu.

Z chwilą podpisania umowy D. W. wydany został, na czas korzystania z usług operatora, sprzęt do odbioru telewizji satelitarnej w postaci karty dekodującej oraz dekodera typu m. (...)

W dniu 9 czerwca 2014 roku, w drodze aneksu do umowy abonenckiej numer (...), D. W. wydany został sprzęt uzupełniający typu B.+.

(okoliczności bezsporne; dowód: umowa abonencka k. 36; aneks do umowy k. 36v; regulamin świadczenia usług k. 54-61)

Zgodnie z zapisami Szczegółowych warunków korzystania ze sprzętu m. (...) i B.+ , w przypadku rozwiązania/wygaśnięcia/odstąpienia od umowy, abonent ma obowiązek zwrotu do autoryzowanych przedstawicieli operatora udostępnionego mu sprzętu, nie później niż w terminie 14 dni od daty rozwiązania/wygaśnięcia/odstąpienia od umowy. Nieterminowy zwrot sprzętu uprawniał operatora do obciążenia abonenta karą umowną w wysokości 100,00 złotych. Brak zwrotu sprzętu typu m. (...) uprawniał operatora do obciążenia abonenta karą umowną w wysokości 1 000,00 złotych, natomiast brak zwrotu sprzętu typu B.+ uprawniał operatora do obciążenia abonenta karą umowną w wysokości 500,00 złotych.

(dowód: szczegółowe warunki korzystania ze sprzętu typu m. (...) oraz B.+ k. 62-64 i 69-71; regulamin świadczenia usług k. 54-61)

W związku z zaprzestaniem regulowania przez D. W. umówionych opłat abonamentowych, umowa abonencka numer (...) została rozwiązana z dniem 29 listopada 2016 roku z przyczyn leżących po stronie abonenta.

D. W. nie zwrócił operatorowi otrzymanego sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej typu m. (...) oraz B.+.

(okoliczności bezsporne)

(...) S.A. obciążyła D. W. karą umowną w kwocie 100,00 złotych za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu oraz karą umowną w kwocie 1 620,00 złotych za brak zwrotu sprzętu, a także wezwała do zapłaty zaległego abonamentu w łącznej wysokości 1 085,16 złotych.

(dowód: nota księgową k. 37 i 37v; wezwanie do zapłaty k. 38)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 grudnia 2017 roku, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zbyła przysługującą jej względem D. W. wierzytelność, wynikającą z umowy abonenckiej numer (...), na rzecz Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K..

(okoliczność bezsporna, dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami k. 24-31v)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie to na powodzie spoczywał więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

Z załączonej do akt sprawy umowy abonenckiej i aneksu do umowy (k. 36 i 36v) wynika jednoznacznie, że pozwanemu wydany został przez operatora (wierzyciela pierwotnego) sprzęt typu m. (...) oraz B.+. Pozwany przyznał, że do dnia dzisiejszego nie dokonał zwrotu tego sprzętu, co, zgodnie ze Szczegółowymi warunkami korzystania ze sprzętu, winien był uczynić nie później niż w terminie 14 dni od daty rozwiązania/wygaśnięcia/odstąpienia od umowy. Pozwany nie zaprzeczył, że przedmiotowa umowa została rozwiązana z dniem 29 listopada 2016 roku.

Zgodnie ze Szczegółowymi warunkami korzystania ze sprzętu m. (...) oraz B.+ (62-64 i 69-71), nieterminowy zwrot sprzętu uprawniał operatora do obciążenia abonenta karą umowną w wysokości 100,00 złotych, brak zwrotu sprzętu typu mediaBox+ uprawniał operatora do obciążenia abonenta karą umowną w wysokości 1 000,00 złotych, natomiast brak zwrotu sprzętu typu B.+ uprawniał operatora do obciążenia abonenta karą umowną w wysokości 500,00 złotych. Dlatego też w zakresie kwoty 1 600,00 złotych Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne.

Natomiast roszczenie o zapłatę zaległych opłat abonamentowych i skapitalizowanych odsetek nie zostało przez powoda udowodnione. Z treści załączonej do akt sprawy umowy abonenckiej, Regulaminu świadczenia usług i Cennika nie wynika, na jaką kwotę co miesięcznego abonamentu umówiły się strony przedmiotowej umowy. Do zamknięcia rozprawy powód nie przedłożył poszczególnych rachunków nie opłaconych przez pozwanego, z których wynikałaby zarówno ich wysokość, jak i data wymagalności. Brak tych dowodów uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co do wysokości zaległości oraz daty początkowej odsetek i wysokości skapitalizowanych odsetek za okres do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Przedłożony przez powoda wypełniony i niezrealizowany dowód opłaty kwoty 23,81 złotych jako „abonament za okres od 01.11.2016r. do 30.11.2016r.” (k. 39), w sytuacji kwestionowania wysokości roszczenia przez pozwanego, uznać należy za niewystarczający.

Wobec powyższego, na podstawie zapisów umowy z 5 czerwca 2014 roku oraz zapisów Regulaminu świadczenia usług i Szczegółowych warunków korzystania ze sprzętu, obowiązujących w (...) i stanowiących integralną część umowy, a także na podstawie art. 481 § 1 k.c., Sąd zasądził od pozwanego D. W. na rzecz powoda kwotę 1 600,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wytoczenia powództwa, to jest od dnia 20 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie wobec jego nieudowodnienia.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu i wygrania sprawy przez powoda w 54%, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c. oraz § 2 pkt 3) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.). Na poniesione przez stronę powodową koszty procesu składa się kwota 37 złotych tytułem opłaty od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty od udzielonego pełnomocnictwa i kwota 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, łącznie 954 złotych. 54% tej kwoty wynosi 515,16 złotych.